

§ 193. Ved udtrykkelig aftale med passageren kan bortfragteren forbeholde sig ret til i det opståede tab at foretage fradrag på højst:

- 1) 1.500 francs pr. køretøj for skade på køretøj,
- 2) 200 francs pr. passager for tab af eller skade på andet rejsegods og
- 3) 200 francs pr. passager for tab som følge af forsinkelse.

§ 194. Bortfragteren har ikke ret til at begrænse ansvaret i medfør af § 192 eller foretage fradrag som nævnt i § 193, såfremt det bevises, at bortfragteren selv har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt med forståelse af, at skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

§ 195. Bestemmelserne om bortfragterens indsigelser og om grænserne for hans ansvar finder anvendelse, selv om kravet mod ham ikke grundes på befodringsaftalen.

§ 196. Bestemmelserne om bortfragterens indsigelser og ansvarsbegrænsning gælder tilsvarende for dem, som bortfragteren svarer for efter § 233. Summen af de erstatningsbeløb, som bortfragteren og hans folk kan tilpligtes at udrede, må ikke overstige den for bortfragteren fastsatte ansvarsgrænse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 kan ikke påberåbes af den, som har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt med forståelse af, at skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

§ 197. Udføres en befodrning helt eller delvis af en anden end bortfragteren, forbliver denne dog ansvarlig, som om han selv havde udført hele befodrningen. Bestemmelserne i dette kapitel finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved befodrning, som udføres med skib, er den, som udfører befodrningen, ansvarlig for sin del af befodrningen efter samme bestemmelser som bortfragteren. § 196 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Bortfragteren og den, som er ansvarlig efter stk. 2, hæfter solidarisk, og det samlede ansvar kan ikke overstige de i § 192 fastsatte ansvarsgrænser.

§ 198. Har en passager lidt skade på person eller som følge af forsinkelse i forbindelse med befodrningen, kan erstatningskrav kun rejses af passageren selv eller af nogen, som er indtrådt i hans retsstilling.

Stk. 2. Erstatningskrav i anledning af en passagers død kan kun rejses af dem, der indtræder i hans rettigheder, eller personer, der var afhængige af ham.

§ 199. Enhver forhåndsftale, som har til formål at begrænse sagsøgerens ret til at vælge værneting i retstvister om befodrning af passagerer og rejsegods eller at hensyde sådanne retstvister til voldgift, er ugyldig.

Stk. 2. Det kan dog aftales, at søgsmål efter sagsøgerens valg kun skal kunne indbringes for:

- 1) domstolen på det sted, hvor sagsøgte har sin bopæl eller sit hovedforretningssted,
- 2) domstolen på afgangsstedet eller på bestemmelsesstedet i henhold til transportaftalen eller
- 3) domstolen i den stat, hvor sagsøgeren har sin bopæl, såfremt sagsøgte har et forretningssted, der i øvrigt kan sagsøges i den pågældende stat.

§ 200. §§ 181-198 kan ikke fraviges ved aftale til skade for passageren ved befodrning mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige og ved indenrigsfart i disse stater, eller når afgang- eller ankomststedet ifølge befodringsaftalen ligger i en af disse stater. Dette gælder, uanset om befodrningen i øvrigt er undergivet fremmed ret.

§ 201. Uanset § 200 kan bortfragteren ved befodrning af passagerer forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden, før passageren går om bord, og efter at han er kommet i land, men dog ikke for søtransport mellem skib og land eller omvendt, såfremt billetprisen omfatter denne transport eller udføres af et transportmiddel, der er stillet til rådighed af bortfragteren. For håndbagagens vedkommende kan bortfragteren ligeledes forbeholde sig ansvarsfrihed for tiden, før godset bliver bragt om bord, og efter at det er bragt i land, dog ikke for søtransport mellem skib og land som nævnt ovenfor eller for den tid, godset er i bortfragterens varetægt på kaj eller i en anden havneinstallation.